

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Resolutiones disputationum de Jndulge[n]tiarum virtute F. Martini Lvther Avgvstiniani Vittenbergensis

Luther, Martin

[Wittenberg], 1518

VD16 L 5787

Conclv: XII. Olim poen[a]e Canonic[a]e/ no[n] post/ sed ante
absolutione[m] imponebantur/ tanq[ue] tentamenta ver[a]e contritionis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-32315

¶ Tercio. Si id ita ē, Cur ergo Papa plenarie absoluit, cum
eque ignoret mensurā contritionis nec ipse potest supplere con-
tritionis imperfectionem: perfecta autē eius absolutione non
egget. Nec habet alterius generis potestatem quā alius sacerdos, sed al-
terius quantitatis: quia ipse omnia peccata, alij aliqua remittit, &
quantā satisfactionē illi in aliquibus, tantā ipse in omnibus potest
remittere/nec amplius/Alioquin monstrum esset ecclesia ex
diuersi generis potestate constituta.

¶ Quarto. Et ecclesia primitiua ignorabat contritionis mē-
surā & pondus spirituum, nihilo tamen minus remittebat plenarie
peccata post peractā penitentiam/ quā satisfuisse/ non potuit scire/
iuxta hominum sententiā.

¶ Quinto. Iterū somnium procedit ex eo/ quod remissionē peccato-
rum non super fidem & uerbum miserentis Christi/ sed super opus
currentis hominis edificat, quia satisfactionem plenariā dari
non posse fingunt/ nisi perfecte contritis: quorum nullus est in
hac uita, Et tamen concedunt eā dari a Papa, etiā imperfecte con-
tritis.

¶ Sexto. Si iusticia dei aliquā requirit/ iam extra manū est
ecclesie, quā nihil habet mutare quod deus uult/ aut imponit, Stat
enim firma sententia, Consiliū meū stabit, & uoluntas mea fiet.

¶ Eadem ratione & illud confutatur/ quod alij dicunt pœnas
Canonicas esse declaratorias pœnarum a iusticia diuina requisita-
rum. Primū illud non probatur: ergo eadē facilitate continentur.
Si declarat ergo impossibile est ut relaxet ecclesia easdē: quia
non imposuit, sed impositas a deo declarat, Aut dicere cogē-
tur quod uerbum Christi sic sit ordinandū. Quodcumque ego liga-
uero/ tu solues.

¶ CONCLV: XII.

Olim pœnæ Canonice/ non post/ sed ante absolu-
tionē imponebantur/ tanquam tentamenta uerę con-
tritionis.

¶ Iterū probatur octauā hęc duo decima, quia Canonice pœnæ
adeo sunt temporales ut finē sui habeant ipsam absolutionem,
Cū autē nullus mortalium non debeat absolui (ceteris paribus)
patet, quod non est imponēde/ sed etiā impositę & imponēde/ sunt
potius relaxandę. quod si mos ille priscus ecclesie hucusque fuisse
seruatus, non fuisset error iste natus. Nūc uero cum absolutio
precedat pœnas factū est, ut in absolutionis iniuriā: non abso-
lutū remittant in mortem, & rem monstro faciant simillimā:
dam

dū absoluēdo non absoluunt, & absolutū eadē vō colligat.
¶ Primo pbatur con: ex iōp vsu solennis pñe, in Canoa
nibus descripte, cuius vel exemplū vel reliquū vefigiū adhuc
agitur in homicidij pœnitentiā, Cur em̄ hic viuente absolutū
a pœna, & non remittunt eum ad alias in vita agēdas, qui tam
rigidi sunt in morituros?

¶ Secundo, Sic B. Hierony: scribit Fabiolā suā absolutam.
Sic B. Ambro: suū Theodosiū absoluit, deniq; apud nullū
frequentius id legitur, q̄ apud gloriosum martyre Cyprianū
li: iij. ep̄ Fasuarū. Item in Ecclesiastica & tripertita hystoria.
Itē apd̄ Dionysiū in ecclesiastica Hierarchia status pœnitentiū &
energimenorū describit. In ijs oib; videm; non fuisse recep
tos tūc ad grām & absolutionē peccatores, nisi pacta pnia.

¶ Tercio, Neq; Christus absoluit Mariā Magd: & adulterā
nisi post lacrymas/vnctionē, & vehemētissimā & humillimā
afflictioem.

¶ Quarto, Sic legim; Gen: xliij Ioseph fratres suos multis
afflixisse tērationib;/ vt exploraret, an ye essent erga se & Bes
niamin affecti, quo cognito uelauit se eis / & i grām recepit.

¶ CONCLV: XIII.

Morituri per mortem om̄ia solunt / & legib; Ca
nonum mortuū iam sunt / habentes iure earum re
laxationem.

¶ Hęc concludit p̄dicta & satis patet / Esset em̄ hęc res mira
satis si moriturus soluitur ab om̄ibus operibus / rebus / legis
bus / hom̄ in b; / insuper ab ip̄is legibus dei. scz vbi p̄cipitur /
Elemosyna / oratio / ieiuniū / crux / labor, & quicquid p̄ cor
pus gerit, deniq; ab ip̄is sancte dilectionis (q̄ nunq̄ excidit
sola) operibus erga pximū, & solę rerū / sint Canones / a quib;
non possit solui, Tū Christianus miserabilior erit cunctis
gentibus puta, quē etiā mortuū, videntur leges viuorū, cum ip̄o
poti; talis sit, vt etiā inter mortuos esse debeat liber per Ch̄m
in quo viuit.

¶ Colligamus nunc tandē Epilogū, vt videamus quātis
remittitur pœne per indulgentias. Sexto, p̄ ex hōim genus
mihi videtur exceptū quod non eget indulgentiis. Primo
mortui seu morituri. Secundo infirmi. Tercio legitime impe
diti. Quarto qui non commiserunt crimina. Quinto, qui meliora
operantur. Ostendemus hęc & faciamus salte; verisimilia.
E